

saa mange Sider er blevet stemplet som urigtigt — ja, der er vist for Resten brugt stærkere Udtryk derom, men det skal jeg ikke komme ind paa. — Overfor det ærede Medlems Udtalelser om, at Ministeren nægtede at udlevere Aktstykkerne til Finansudvalget, skal jeg kun gentage, hvad jeg sagde før, at Resultatet jo ligger her, og paa hvilken Maade det er kommet frem, vedrører dog i Grunden ikke saa meget Offentligheden. At Ministeren ikke leverede Aktstykkerne straks, hidrører jo, som de Herrer meget godt vide, fra, at han skulde bruge dem.

Dinesen: Med Hensyn til Spørgsmaalet om Dr. Muus' Afskedigelse vil jeg henholde mig til, hvad jeg udtalte, da Sagen forrige Gang var til Behandling her i Tinget. Ved at høre den højtærede Justitsminister kortelig omtale disse Forhold ogsaa i Dag er jeg bleven yderligere bestyrket i, at den Opfattelse er rigtig, som jeg allerede havde forleden, da dette Spørgsmaal var Genstand for Omtale. Jeg kan i hvert Fald ikke faa nogen anden Opfattelse.

Hvad nu angaar det Spørgsmaal, der foreligger i Øjeblikket til Afgørelse, nemlig Ændringsforslaget under Nr. 62 om Bevilling af 1.000 Kr. og Vedtagelsen af den dertil knyttede Anmærkning i Anledning af Dr. Hoffs Ansættelse, vil jeg ogsaa stemme derfor, og som Begrundelse for min Afstemning kan jeg henholde mig til, hvad der i Gaar blev udtalt af det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff). Det ærede Medlem har været Medlem af Finansudvalget og har haft Lejlighed til at følge alle de Forhandlinger, der have fundet Sted om dette Spørgsmaal i Finansudvalget, og naar det ærede Medlem kan udtale sig saaledes, som han har gjort i Gaar, kan jeg betragte det som en Motivering ogsaa for mit Vedkommende, saa meget mere som det Syn, jeg allerede havde dannet mig i Forvejen, svarer til det Resultat, jeg kommer til ved at høre det ærede Medlem. Naar nu Justitsministeren har ordnet denne Sag paa den Maade, som sket er, ved at ansætte hidtilværende Stadslæge Hoff som Formand for Sundhedsstyrelsen, og den ærede Minister i Dag har fremdraget de Kvalifikationer, som efter hans Mening berettiger ham til at foretage denne Ansættelse, kan jeg ikke se rettere, end at den højtærede Minister har været fuldt berettiget til at handle, som han har gjort. Hvad jeg har haft Lejlighed til at høre i Tidernes Løb om denne Embedsmand, der har været i Kommunens Tjeneste og tid-

ligere var i Sundhedskollegiet, har bekræftet det, den højtærede Minister fremdrøg om denne Mand, der jo i ikke ringe Udstrækning ved sin Gerning har tilhørt Offentligheden. Dette bestyrker mig i, at den højtærede Minister har handlet rigtigt, og jeg er overbevist om, at naar der er kommet lidt Ro i Sindene, vil dette ogsaa nok bekræfte sig. Som jeg udtalte ved forrige Behandling af Sagen, skønner jeg ikke rettere, end at dette Spørgsmaal er i en mærkelig Grad skruet op til en unaturlig Højde, og de Herrer, der ere Skyld i, at det saaledes er blevet skruet op, have ikke dermed tjent Lægestandens Interesser. Dette er min fulde Overbevisning. Jeg tror derfor, man vilde handle rigtigt, om man nu gav efter, lod falde Ro over dette Spørgsmaal og standsede de Debatter, som have fundet Sted herom enten i Aviser eller paa anden Maade.

Naar det er blevet drøftet, hvorvidt Forhørene over Læge Langhoff skulde offentliggøres eller ikke, er jeg tilbøjelig til at mene, efter hvad jeg har hørt ytret ogsaa privat af enkelte Medlemmer, at det vilde være Synd for Langhoff at offentliggøre disse Forhør, og jeg tror ikke, det er nødvendigt. Det kan godt være, det vilde være diskulperende for en og anden; men jeg nærer megen Tvivl om, at det i nogen Maade skulde findes at være diskulperende for Dr. Muus. I øvrigt kan det gerne være, at nogle kunne mene, at Offentliggørelsen af disse Forhør kunde oplyse et og andet, der var til Fordel for en eller anden; men det forekommer mig, at der er en anden og langt simplere Vej at gaa, og det er at lade disse Akter fremlægge i Bureauet til Gennemlæsning af Tingenes Medlemmer. Saa kan ogsaa det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger); der talte for et Øjeblik siden — jeg tror ikke, det ærede Medlem er til Stede i Øjeblikket — blive bekendt med disse Forhørs Indhold. Jeg er i flere Henseender ikke enig med ham i den Tale, han holdt. Men den er jo holdt, uden at han har kendt disse Forhør, og det er muligt, at naar han fik lært dem nærmere at kende, var der et og andet, som kunde forandre hans Syn paa Tingene. Som sagt, hvis man vil følge den Fremgangsmaade — og det er jo en Fremgangsmaade, der saa ofte følges —, vilde jeg ansæ det for hensigtsmæssigt. Det udelukker jo ikke, at man senere kan gaa til en Offentliggørelse, dersom det findes særlig nødvendigt.

Der fremkom en Ytring fra den ærede Ordfører (Carl Hansen) mod det ærede